

I N D E X
LOCUPLETISSIMVS
VERBORVM.
AC RERVM NOTABILIVM
in hoc tractatu contentarum.

Hic prior numerus, capite posterior summarium indicat.

A

Absens socius, an alium loco sui possit substituere. c. 3. n. 17. & 18.
Absens socius, licet occasione societatis absit, damnum totum patitur, quando propter absentiam quis alteri legauit, vel donauit, quod absenti erat legaturus, vel donaturus. cap. 9. num. 61.
Absenti fratri non acquiritur frater, nisi pro eo expresse acceptet actum. c. 10. nu. 77.
Absentia causa an possit ante tempus renunciari societati. c. 6. nu. 60. & 61.
Absente socio an renunciare possit societati. cap. 6. nu. 64. & 65.
Accessorium sequitur naturam sui principalis. cap. 10. num. 59.
Acquirere sibi potest pupillus sine tutoris auctoritate, obligare se alijs non item. cap. 2. num. 60.
Acquirere nemo potest illi cuius nomine celebratur contractus, sine ratificatione. cap. 10. n. 17.
Actio pro socio datur inter socios, & ad quid detur. cap. 12. n. 1.
Actio pro socio. & actio communi diuidendo simul concurrunt in his, quae ex societate dependent. c. 12. n. 2.
Actio pro socio competit inter conductorem, & locatorem. cap. 12. n. 4 & 5.
Actio pro socio nedum directa competit in contractu societatis, sed etiam actio utilis. c. 12. n. 6.

Actio pro socio non competit quando socius de re, communi nomine suo contraxit. c. 12. n. 7.
Actio pro socio an tollatur per actionem communi diuidendo. c. 12. n. 8. & 11.
Actiones plures ex eodem facto si competunt, & vna sit intentata, altera excluditur. cap. 12. n. 10.
Actiones quando plures competunt, & vna eligitur, aliae tolluntur. c. 12. n. 9.
Actione legis Aquiliae, vel furti proposita, actio pro socio tollitur, & e contra. c. 12. num. 12.
Actio pro socio datur solum, vt socius soluat secundum quod soluere potest. c. 12. num. 14.
Actio pro socio competit finita societate, c. 12. n. 22. quando agitur de diuisione lucri.
Actio queritur patri contra emancipatum illi aliquid surripientem, & ad haeredes transmittitur. cap. 9. n. 39.
Actione pro socio antequam socius conueniatur, vt rem emptam communicet, emptor legare illam potest, vel vendere. cap. 10. n. 96.
Actio pro socio datur etiam non finita societate ad implendam, & perficiendam societatem. c. 12. num. 23.
Actio pro socio datur etiam non finita societate ad interesse quando interpellatus renunciat in fuerit societati. cap. 12. num. 24.
Actio pro socio datur ante finitam societatem ad impediendum socium ne faciat in re communi illud cuius gratia con-

I N D E X.

contracta non fuit societas, c. 12. n. 25.
Actio pro socio datur non finita Societate, vt patiatur socium re communi vti, c. 12. n. 26.
Actio pro socio nascitur durante Societate ad dolum, fraudem, vel culpam commissam, c. 12. n. 27.
Actio pro socio datur durante Societate ad impensas, fructus, & alias personales praestationes, c. 12. n. 28.
Actio pro socio intentari potest ante finitam Societatem, in quacumque Societatis necessitate, c. 12. n. 29.
Actio pro socio quibus, & contra quos datur, & quae requirantur, c. 12. n. 30.
Actio pro socio datur etiam haeredi contra haeredem, c. vlt. n. 31.
Actionem pro socio intentans quomodo formare debeat libellum, c. 12. n. 32.
Actio pro socio ad haeredes transit, cap. 6. num. 31.
Actum videtur tacite inter socios, vt eadem diligentia adhibeatur, quam in suis soliti sunt adhibere, cap. 4. n. 38.
Actus sociales debent inter se exercere fratres, ad hoc vt tacite inter eos contracta societas intelligatur, c. 2. n. 21.
Actus demonstrat qualis sit animus, & mens, c. 2. n. 52.
Actum semper intelligitur inter socios, quod solitum est fieri, c. 11. n. 9.
Actus humani interpretationem a consuetudine recipiunt, c. 8. n. 74.
Adaptantur ad scolares iura de socijs loquentia, c. 3. n. 12.
Administrator quilibet, & socius, conficere debet librum rationum, c. 7. n. 20.
Administrator ad quae teneatur in ratione reddenda, c. 7. n. 22. vsque ad n. 28.
Administratoris negligentia est peccatum mortale, c. 7. n. 23.
Administrationis ratio, redditur arbitrio boni viri, c. 7. n. 24.
Administrationis ratio redditur ei cuius interest, & coram Iudice competenti, c. 7. n. 26.
Administratore rationem reddente, quid iudex providere debeat, c. 7. n. 27.
Administrator, vel socius non satisfacit si loco libri rationum foliaris ostendit, c. 7. n. 30.
Administrationis ratio reddi debet societate finita, c. 7. n. 2.

Administrationis ratio an reddatur etiam de anno in annum quando expedit societati, c. 7. n. 4.
Administrator alteri socio rationem reddere debet, c. 7. n. 5.
Administrator quilibet pro reddenda ratione conueniri debet in loco in quo exercuit, & quid quando conueniretur in loco domicilij, c. 7. n. 6.
Administrans frater bona communia fratrum, tenetur reddere rationem administrationis, c. 7. n. 7.
Administrator omnis tenetur reddere rationem suae administrationis, c. 7. n. 8.
Administrator quilibet an compellatur rationem reddere quando ratio remissa fuerit, c. 7. n. 9. & 10.
Administrationis rationum remissio nil aliud operatur nisi, vt rigorosa nimis inquisitio non fiat, c. 7. n. 11.
Administrator quilibet rationem reddere compellitur, etiam si per testatorem fuerit ei remissa ratio, c. 7. n. 12.
Administrationis ratio redditur etiam si transactum sit tempus triginta annorum, c. 7. n. 13.
Administrator nullo vquam tempore ius reddendi rationem praescribere potest, c. 7. n. 13. & n. 15.
Administrationis ratio iterum redditur, si semel reddita fuit, c. 7. n. 16.
Administrationis ratio an praesumatur reddita transacto longo, & diuturno tempore, c. 7. n. 17.
Administrator a socijs constitutus rationem reddere tenetur, c. 7. n. 18.
Administrator, vel factor a socijs constitutus si non sit soluendo, & alter ex socijs partem suam a dicto administratore, vel factore exegerit, tenetur iste socius reddere rationem exactionis, & restituere medietatem, c. 7. n. 19.
Admittens socium negligentem sibi imputare debet, c. 3. n. 6.
Admittens socium parum diligentem sibi imputet, c. 9. n. 26.
Aduentitia non conferuntur, c. 2. n. 54. ca. 10. n. 117.
Aduentitorum vsusfructus patris est, ca. 10. n. 33.
Aduentitorum vsusfructum pater dissimulando videtur remittere, c. 10. n. 34.

Aduen-

I N D E X.

Aduentitorum bonorum fructus si pater permittit filium percipere, vsusfructum, qui ad eum spectat tacite donare videtur, c. 10. n. 35.
Aduentitium peculium dicitur medietas lucri facti cum pecunia patris, alia vero medietas profectitium, c. 10. n. 42.
Aduentitium peculium censetur quicquid labore, & industria acquiritur, c. 10. n. 50.
Aduentitia etiam patre superflite acquisita, nemo cum fratribus diuidere est cogendus, c. 10. n. 51.
Aduentitium peculium illud est, quod frater, & suis laboribus lucratus est, c. 10. n. 115.
Aduocatus communicans lucrum, tacite contrahere societatem intelligitur, c. 2. n. 37.
Aduocatorum lucra an restituantur, c. 10. n. 108.
Agros si aliqui fratres laborant, & alter frater lucra separatim ponit, quomodo facienda sit inter eos diuisio, cap. 11. n. 61.
Agrum non colens temporibus opportunitis de culpa lata tenetur, c. 4. n. 15.
Agrum patris filius si ligonizat, & lucratur, lucrum diuiditur inter patrem, & filium, c. 10. n. 52.
Alii debent de communi vxor, & filij sociorum omnium bonorum, c. 8. n. 24.
Alienare res communes plus parte sua socio non licet, cap. 3. n. 9.
Alienare an possit socius rem communem totam, c. 5. n. 4. & n. 8.
Alienare sciens rem suam a coniuncto, & tacens, alienationem confirmare praesumitur, c. 9. n. 38.
Alienari quando potest res communis inuitis consocijs, an socius de facto alterius teneatur, c. 5. n. 34.
Alimenta recepta a muliere compensantur cum fructibus, qui ei competunt ex laboribus factis, si operas obsequiales ipsa non praestiterit, c. 11. n. 33.
Amisso capitali non cogitur, qui illud conuulit, iterum capitale in societate dare, c. 6. n. 10.
Amisso capitali in foccita animalium durat societas in factu, c. 6. n. 11.
Anima ceteris rebus est praefenda, c. 11. n. 48.

Animalium foccita ad quantum tempus contrahatur, & quid in ea sit communicandum, c. 1. n. 6.
Animalia si non dantur animo societatis contrahendae censentur data in mutuum, vel in locatum, vel in venditum, cap. 1. n. 14.
Animalia qui curare neglexerit delata culpa tenetur, c. 4. n. 13.
Animalia quod sint communia vna cum fructibus, si socij paciscantur, tenebitur socius pro parte de casu fortuito, cap. 4. num. 41.
Animalia si fur, vel latro surripuerit an damnum sit commune, cap. 9. nu. 73. & n. 75. & 76.
Animalia data in foccitam si naturaliter pereunt, Domino pereunt, si culpa rustici, damnum rustici totum erit, cap. 9. n. 90. & 91.
Animalia quando in foccidam tradita fuerint aestimata, si casu fortuito pereunt commune est damnum, c. 9. n. 94.
Animalia quando in foccidam data fuerint, socij lucra inter se communicant, cap. 10. n. 12.
Animalia si darentur, vt comoda, alimenta, fructus, & impensa non essent communia non diceretur societas, cap. 10. n. 13.
Animalium foccidae inest conditio vt socij ex equo participent lucrum, & damnum, nisi aliter esset pactum, vel aliter esset consuetudo, c. 11. n. 7. & 8.
Animalia an sint solum periculo eius, qui ea dat in foccidam, c. 11. n. 17. & seqq.
Animalia si culpa, vel dolo socij pereunt, illius tantummodo est damnum, c. 11. num. 19.
Animalia si dantur in foccidam aestimata, vtriusque socij est periculum, cap. 11. num. 20.
Animalia si dantur hoc pacto vt recipiens ea suscipiat suo periculo, ipsius solum periculum erit, c. 11. n. 21.
Animalium datorum Colono ad laborandum, an damnum aequaliter diuidatur, c. 11. n. 41.
Animalium in foccida an pacisci possit de capitali saluo, cap. 11. n. 50. & 51.
Animalia in foccida remanent praecipua Domino, & fructus eorum diuiduntur aequa-

I N D E X.

æqualiter, capite 11. numero 53.
Animalia quando data fuerunt in foccidam, lucrum (saluo capitali pro Domino) debet æqualiter diuidi inter Dominum & Pastorem. c. 10. nu. 61.
Animalium damna & impensæ communicantur in foccida. cap. 9. nu. 11.
Animalibus si socius vititur ad vsum deputatum, damnum quod in illis contingit commune est. c. 9. nu. 15.
Animata si latrones vi abstulerint dum Pastor vel socius in pascuis tempore consueto illa detinebat, damnum erit commune. cap. 9. nu. 16.
Animalium focida durat in fetu capitali ammissio. cap. 6. n. 11.
Animus contrahendæ societatis ad illam contrahendam requiritur. cap. 1. n. 13.
Animus verbis & factis declaratur. cap. 1. nu. 15.
Animus contrahendæ societatis demonstratur ex actibus socialibus. cap. 2. nu. 19.
Animus contrahendæ societatis coniecturis declaratur. cap. 2. nu. 20.
Arbor nata in confinio, paleæ & alia quomodo diuidantur. Pet. de Perus. tract. de duob. frat. par. 11. quæst. 9. 10. 11.
Artem qui promiscuè & simul semper exercent, an ex facto alterius socij obligentur. c. 5. nu. 16. & 17.
Artifex lucra cum fratre non communicat. c. 10. nu. 21.
Artificium per continuum exercitium dicitur suscipere incrementum. c. 10. n. 22.
Assumens alium in societate tenetur erga consocium de facto assumpti. c. 3. n. 4. & c. 5. n. 27.
Assumere nemo potest alium in societate sine consensu socij. cap. 3. nu. 1.
Assumens alium in societate tenetur erga assumptum de facto consocij. c. 3. nu. 4.
Assumere non licet alium in societate sine consensu socij, nec etiam maiori parti sociorum. cap. 3. nu. 7.
Assumens alium in societate si fuerit non soluendo, conueniri poterit in subsidium assumptus, etiam si socius assumens consocio iura non cessisset. cap. 3. nu. 21.
Assumptus dicitur solummodo socius assumptis, & inter eos consistit tantummodo obligatio. cap. 3. nu. 19.

Assumpti culpa, imputatur culpæ assumptis. c. 3. nu. 5. & seq.
Authorem suum pena debet semper sequi. c. 9. nu. 104.
Authorare an possit pro se tutor. c. 2. nu. 28. & 30.
Authorando pro pupillo tutor, an necesse sit quod loquatur. cap. 2. nu. 27.
Authoritate tutoris pupillus potest contrahere. c. 2. nu. 26.
Authoritas tutoris necessaria est ad obligationem pupilli ergo alios. c. 2. nu. 60.
Authoritate tutoris accedente renouari potest societas cum pupillo filio defuncti. c. 6. nu. 37.

B

Bolleta non suscepta, vel datio non soluto, si merces vecturalis in ingressu ciuitatis ammittit, damnum est mercatoris solum, non vecturalis. cap. 9. nu. 112. & 113.
Bona societatis si diuisa non fuerint, mortuo altero ex socijs, societas renouata censetur in heredem. c. 6. nu. 35.
Bona quæ quis facit in hac vita profunt ad promerendam vitam æternam. c. 8. nu. 42.
Bona quæ sunt in hac vita profunt aliquando ad bona temporalia conferenda. c. 8. nu. 45.
Bonorum omnium societas quæ fit. cap. 1. nu. 8.
Bonorum omnium socij omnia communicant inter se quæ ex honesta ratione acquisita sunt, secus ex inhonesta. cap. 1. nu. 9.
Bonorum omnium societas tacitè contrahitur. cap. 2. nu. 10.
Bonorum omnium societas, tacitè inter coniuges non contrahitur. c. 2. nu. 11.
Bonorum omnium societas secundum Gerardi sententiam tacitè inter coniuges contracta intelligitur. c. 2. nu. 12.
Bonorum omnium societas à minoribus tacite contrahi non potest. cap. 2. nu. 13.
Bonorum omnium socij in alium transferunt Dominium. cap. 2. nu. 14.
Bonorum omnium socij an rem communem alienare, vel eam pignori dare, & perso-

I N D E X.

personam socij ex ipsorum facto obligare possint. c. 5. nu. 8.
Reliqua vide in verb. socius. & societas.
Bovæ quando sunt communes inter Dominum, & colosum partiarium, colonus Domino communicat lucrum, quod cum dictis Bobus acquirit. c. 10. nu. 67. & 66.
Bovæ si fuerint communes, quomodo diuidatur lucrum cum eis factum. c. 11. nu. 38.

C

Canonico iure & diuino prohibita sunt vsuræ. cap. 10. nu. 103.
Capitale post longum tempus finita societate non deducto, renouata societas censetur. c. 6. nu. 34.
Capitale saluum si tantummodo reperiat, damnum operarum totum est ponentis operas. cap. 9. nu. 52.
Capitale quando non fuit æquale, arbitrio boni viri facièda erit diuisio. c. 11. n. 24.
Capitale quod saluum ponenti restituatur, & ita, quod illius damnum sit solum ponentis operas, pactum non valet, & vsurarium est. cap. 11. nu. 46.
Capitale vnus quod sit saluum pactum non valet etiam in societate in qua socij æqualiter pecuniam posuerunt. c. 11. nu. 47.
Capitale quod sit saluum in foccida animalium, an pacisci possit. cap. 11. nu. 50. 51.
Capitale an diuidatur, vel totum si integrum permanserit restituatur socio illud ponenti. cap. 11. nu. 52. & 59.
Capitale diuiditur inter socios, quando ita conuentum fuerit. cap. 11. nu. 56.
Capitale diuiditur quando ita consuetudo requirit. c. 11. nu. 57.
Capitale diuiditur inter socios quando pactum adiectum fuit, quod periculum pecuniæ sit commune. c. 11. nu. 58.
Capitale de consuetudine non communicatur. cap. 11. n. 60.
Capitale licet sit inæquale, partes lucri & damni æquales esse debent, iuxta scilicet quantitatem capitalis. c. 11. nu. 4.
Capitale deducitur in diuisione, deinde

quod superest æqualiter inter socios diuiditur. cap. 11. nu. 12.
Capitali extincto non cogitur qui illud contulit iterum capitale in societatem dare. cap. 6. nu. 10.
Capitali ammissio in foccida animalium, durat societas in fetu. cap. 6. nu. 11.
Capitalis damnum, & periculum, an solum sit ponentis illud. c. 9. n. 21. & 22. & n. 51.
Capitalis pars quod salua remaneat pacisci non potest. cap. 11. nu. 49.
Capitalis damnum in societate in qua vnus posuit pecuniam alter operas, totum est ponentis illud. cap. 11. nu. 55.
Capitalis damnum in societate in qua vnus posuit pecuniam alter operas, an commune sit quando conuentum fuit vt etiam ponens operas partem illius damni sentiat. c. 11. nu. 55.
Capitalis diuisio quomodo fieri debeat inter socios secundum Armillam. c. 11. n. 13.
Capitalis damnum inter ponentem pecuniam & ponentem operas an æquale debeat esse. cap. 11. nu. 14. & 15.
Castrensia fratribus non conferuntur. cap. 10. nu. 119.
Carcerari non potest socius pro debito. cap. 12. nu. 15.
Casu fortuito damnum contingens commune est. c. 9. nu. 18.
Casu fortuito si animalia data in foccidam pereunt, damnum erit commune. cap. 9. nu. 94.
Casu fortuito adscribitur domus combustio. cap. 9. nu. 24.
Casum fortuitum socius non præstat. cap. 9. nu. 65.
Casum fortuitum præstat socius pro parte, si in foccida pactum fuit quod animalia sint communia vna cum fructibus. cap. 9. nu. 41.
Casus fortuiti in iudicio bonæ fidei non præstantur, nec in contractu societatis. cap. 9. nu. 19.
Casus fortuitus dicitur esse tempestas. cap. 9. nu. 47.
Casus fortuitus non præstat a socio. cap. 4. nu. 32.
Casus fortuitus non præstat a socio, etiam si in se periculum reciperet. cap. 4. nu. 34.

I N D E X.

Casus fortuitus an præstetur à socio, quando ad id se expresse obligauit. cap. 4. nu. 35. & 36.
 Casus in quibus socius ad totum debitum potest conueniri. cap. 12. nu. 20.
 Cessione bonorum facta per alterum ex socijs finitur societas. cap. 6. nu. 12.
 Clericus non communicat lucra per eum facta, fratribus uiuentibus ad vnum panem, & vnum vinum. cap. 10. nu. 131. & nu. 132.
 Clauis & sigillum quis ex fratribus debeat tenere. Pet. de Per. tract. de duob. frat. par. 11. quest. 21.
 Claustrum diuisio quomodo facienda inter fratres. Pet. de Per. quest. 23. tract. de duob. frat. par. 11.
 Clerico habitante cum fratre laico, an expensæ debeant esse communes. cap. 8. nu. 21. 22. & 23.
 Clericus an conferat fratribus peculium vsq; ad necessitatem. cap. 8. nu. 1. 22. & 23.
 Clericum socium non defendens dolose à percussore, excommunicatus est. c. quantæ de sent. ex com. 24. q. 3. & ibi gl. & DD. & presertim Abb.
 Collectæ an solui debeant à Domino an à colono. cap. 8. nu. 86. 87.
 Colono si dantur animalia ad laborandum, & damnum contingit, an æqualiter tale damnum diuidatur. cap. 11. nu. 41.
 Colonus & Dominus inter se socij dicuntur. cap. 2. nu. 16.
 Colonus & Dominus tacite inter se societatem contrahere possunt. cap. 2. nu. 17.
 Colonus partiarus non tenetur soluere Domino ultra quam facere potest, secus si colonus nummis colit. c. 12. n. 16.
 Colonus facere & mundare tenetur fossata, quæ sunt ad utilitatem temporis quo conduxit, secus quo ad utilitatem perpetuam. cap. 11. nu. 83.
 Colonus partiarus omnes expensas necessarias pro recolligendis fructibus facere tenetur. c. 8. nu. 85. secus si ad perpetuam utilitatem sunt.
 Colonus partiarus Domino communicat lucrum, quod acquirit cum bobus communibus. c. 10. nu. 63. & 66.
 Colonus reprensus arando in fundo the-

sauro, lucratur dimidiam, alterane Domino fundi restituit. cap. 10. n. 112.
 Colonus partem habet in fructibus fundi, non in fundo. cap. 11. nu. 54.
 Colonus an deferre teneatur fructus ad Dominum proprijs expensis. cap. 8. nu. 89. & 90.
 Colonus si animalibus vititur ad vsum deputatum damnum quod in illis obuenit commune est. cap. 9. nu. 15.
 Commodum qui sentit debet etiam sentire incommodum. c. 8. nu. 51.
 Combastio domus ascribitur casui fortuito. c. 9. nu. 24.
 Commodum vbi est alicuius rei, ibi periculum esse debet. cap. 9. nu. 6.
 Compensatur dolus cum dolo, & culpa cum culpa socij. cap. 4. nu. 28.
 Compensatur leuissima cum leuissima alterius. c. 4. nu. 34.
 Compensare non tenetur socius creditum quod habet verbi gratia cum Titio, cum debito quod consocius habet cum eodem. cap. 5. nu. 18.
 Comoda & damna societatis ad hæredes transeunt. cap. 6. nu. 31.
 Communem rem amouens furari proprie dicitur. c. 9. n. 44.
 Commune esse debet quod nomine communi, & de communi pecunia emitur. cap. 8. nu. 10.
 Communes debent esse expensæ factæ pro emendis libris fratri, vel socio omnium bonorum, qui est in studio. cap. 8. nu. 9.
 Communes erunt expensæ mercales, licet necessariæ non sint. cap. 8. nu. 35.
 Communes erunt expensæ, quando lucrum est commune. cap. 8. nu. 46.
 Communi diuidendo actio, & actio pro socio simul concurrunt, in his quæ ex societate dependent. c. 12. nu. 2.
 Communi diuidendo actione proposita, an tollatur actio pro socio. cap. 12. nu. 8. & 11.
 Communi nomine aliquid emens, de communi pecunia in dubio emisse præsumitur. cap. 10. nu. 88.
 Communi nomine licet quis emerit, tamen emisse de propria pecunia in dubio præsumitur. cap. 10. nu. 90.
 Communicanda quænam veniunt in societate

I N D E X.

cietate specialis negociationis. cap. 1. nu. 5.
 Communicandum quid sit in foccidi animalium. cap. 1. nu. 6.
 Communicanda quæ veniunt in societate vniuersorum cap. 1. nu. 10.
 Communicantur inter socios omnium bonorum quæ ex honesta ratione sunt acquisita. c. 1. nu. 9.
 Communicant inter se socij omnium bonorum omnia lucra vndecumq; & qualitercumq; quæ sita. c. 10. nu. 3.
 Communicantur inter socios omnium bonorum res ab altero eorum emptæ. c. 10. nu. 5.
 Communicare an debeat emptum frater socius omnium bonorum si secretò & nomine proprio emerit. cap. 10. nu. 6. & 7.
 Communicari an debeat inter socios lucrum quod socius acquirit ex certa pecunia posita ab altero ex socijs, ultra sortem promissam. c. 10. nu. 60.
 Communicari non debent in foccidi fructus animalium pastoribus, quando eis datur salarium. cap. 10. nu. 62.
 Communicari debet heredibus defuncti socij, lucrum quæsitum. cap. 10. nu. 67.
 Communicari non debet quod socius qui non est socius omnium bonorum emit. c. 10. nu. 76.
 Communicari non debet lucrum quod socius extra causam societatis quæsitum. c. 10. nu. 78.
 Communicari an debeat feudum emptum à fratre, qui socius non sit omnium bonorum. cap. 10. nu. 79. & 80.
 Communicari an debeat emptum à socio vniuersorum quæ ex quæstu & opera descendunt. c. 10. nu. 81.
 Communicari an debeat emptum quando communi nomine emitur. cap. 10. nu. 82.
 Communicare non tenetur socius parua lucra. c. 10. nu. 109.
 Communicari an debeat inuentum per vnum socium casu vel fortuna, quando societas fuit occasio illius lucri. cap. 10. nu. 110. & 111.
 Communicari debet quidquid socius inuenit in itinere. cap. 10. nu. 113.
 Communicari non debet lucrum quod

frater vel socius ex officio acquirit. cap. 10. nu. 114.
 Communicari non debet fratribus lucrum quæsitum ex officio licet ipsi paternam hæreditatem tenerent. cap. 10. nu. 120.
 Communicari non debent lucra quæ sita ex officio licet frater acquirens substitutus fuisset in officio ab alio fratre. c. 10. nu. 121.
 Communicari an debeat lucrum, quando socius cum promississet ponere in societate tercentum, & socio ponenti operas dare lucrum integrum de centum posuisset tantummodo in societate centum. c. 10. nu. 123. & 128.
 Communicare non tenetur socius donatum sibi à Principe vel ab alio. cap. 10. nu. 129.
 Communicari debet donum si contemplatione societatis datum fuit. cap. 10. nu. 130.
 Communicari an debeat socijs vel heredibus, lucrum acquisitum extra rem societatis. cap. 10. nu. 133. & 134.
 Communicare nemo tenetur emptum de propria pecunia. cap. 10. nu. 87.
 Communicare emptum socio vel fratri tenetur ille qui de pecunia communi rem emit. cap. 10. nu. 89.
 Communicare emptum an tenetur alteri qui proprio nomine emerit, licet de pecunia communi, & an sibi soli quærat Dominum. c. 10. nu. 91. & 92.
 Communicari debet emptum nomine proprio, si positum fuit a socio emptore in æstimo communi. c. 10. nu. 93.
 Communicari debet cum minore emptum à tutore cum minoris pecunia, licet Tutor nomine proprio emit. c. 10. nu. 94.
 Communicari quibus casibus emptum debeat consocijs. cap. 10. nu. 95.
 Communicari non debent socijs lucra in ludo quæ sita, quia ex illicita causa consentur acquisita. c. 10. nu. 105.
 Communicari non debet lucrum ab Hypocrita per hypocritam factum, & communicatum restituitur pauperibus. cap. 10. nu. 106.
 Communio lites parit. cap. 6. nu. 28.
 Communionem nemo inuitus madere cogitur. c. 6. nu. 41.

I N D E X.

- Communio parit discordiam. cap. 6. n. 42.
 Communioni an quis cogatur persistere. c. 6. nu. 42.
 Communionem Pascuorum etiam ex antiquo tempore contractam, Populi iustis de causis possunt dissolvere & diuidere. cap. 6. num. 43.
 Communionem habere cum rixosis, sanguis & damnosis nemo compellitur. c. 6. num. 56.
 Communium rerum fructus quomodo diuidantur. cap. 11. num. 37.
 Condemnationem si soluit socius etiam omnium bonorum propter malefium proprium, an solui debeat de proprio, vel de communi. cap. 9. n. 95. 56. & 97.
 Condemnatio filij soluta per Patrem quibus casibus repeti non possit ab alio fratre tempore diuisionis, & quando possit in legitimam filij computari. c. 9. num. 101.
 Condemnatus ad restituenda lucra illicita, potest si fuerunt communicata de societate deducere. c. 10. nu. 107.
 Condemnato cōsocio, socius debet conseruari indemnis pro parte. cap. 5. n. 20.
 Conditio est in foccida animalium, vt socij ex æquo participant lucrum & damnum, nisi aliter esset pactum, vel aliter esset consuetudo. cap. 11. num. 7. & nu. 8.
 Conditio an sit foccida, vt animalia sint solum periculo eius, qui ea dat in foccidam. cap. 11. nu. 17. & seqq.
 Coniecturis declaratur animus contrahendæ societatis. cap. 2. num. 20.
 Conductor de dolo culpa & c. tenetur. c. 4. num. 11.
 Conductor tenetur de culpa lata si non coluerit agrum temporibus opportunis. c. 4. nu. 15.
 Conductori contra locatorem, & e contra datur actio per socio. cap. 12. nu. 4. & 5.
 Conductor an teneatur de incendio culpa domesticorum suorum orto. cap. 9. nu. 27. & 28.
 Conductor de culpa leuissima non tenetur nisi aliter expressè conuentum fuerit. c. 9. nu. 29.
 Coniecturis declaratur animus contrahendæ societatis. cap. 2. num. 20.
 Confiscari an debeat tota domus communis, propter delictum socij. c. super specula. de priuileg.
 Coniecturæ valde operantur in his que ab animo dependent. cap. 10. nu. 85.
 Coniuges inter se tacite contrahere non possunt societatem omnium bonorum. c. 2. nu. 11.
 Coniuges an inter se tacite contrahant societatem omnium bonorum. referatur sententia Gerardi. cap. 2. nu. 12.
 Coniuncto sanguine, sciens rem suam à coniuncto alienari & tacens, alienationem confirmare præsumitur. c. 9. n. 38.
 Consanguinitas non sufficit ad faciendum præsumi donationem, nisi coniuncta sit cum taciturnitate. c. 8. nu. 57.
 Consensu quomodolibet demonstrato contrahitur societas. cap. 2. num. 6.
 Consensu solo contrahitur societas. cap. 2. nu. 7. & 9.
 Consensus declaratur non solum verbis sed etiam factis. c. 2. nu. 8.
 Consensus vtriusque partis in societate interuenire debet. cap. 2. num. 41.
 Consentire qui non potest expresse nec poterit tacite. cap. 2. num. 58.
 Consensus Pupilli lex non habet pro legitimo. c. 2. nu. 57.
 Consensus Patris requiritur ad hoc vt filius de aduenticijs societatem contrahi possit. cap. 2. nu. 54.
 Consensus socij requiritur ad hoc vt alter socius alium in societate assumere possit. cap. 3. num. 1.
 Consensu contrahitur societas. cap. 3. n. 2.
 Consensus socij requiritur ad hoc vt etiã maior pars sociorum alium in societate assumere possit. cap. 3. nu. 7.
 Consensus ita requiritur ad societatem, vt cum non consentiente numquam contracta societas intelligatur. c. 3. n. 8.
 Consensu contrahitur societas, & dissensu dissoluitur. cap. 6. num. 39.
 Consensus siue expressus siue tacitus, parit obligationem. cap. 5. num. 31.
 Consentire videntur qui tacent, & non protestantur actui, vel non prohibent actum. cap. 5. nu. 33.
 Consuetudine quod fieri debet, mandatum alicui esse intelligitur. cap. 7. num. 32.

Con-

I N D E X.

- Consuetudo quando ita postulat soluitur salarium socio de communi. cap. 8. num. 71.
 Consuetum quod est, pro expresso habetur. c. 8. nu. 72.
 Consuetum quod est videtur deductum in conuentione. cap. 8. num. 73.
 Consuetudo actuum humanorum est interpretes. cap. 8. n. 74.
 Consuetudo contrahentium ante omnia attendi debet. cap. 8. num. 75.
 Consuetudo fieri à contrahentibus in regione, apposta censetur in contractibus. cap. 8. num. 76. & nu. 84.
 Consuetudo tempore si pastor vel socius in pascuis animalia detinet, & latrones ea vi auferunt, damnum est commune. c. 9. nu. 16.
 Consuetum qui facit culpabilis non est. cap. 9. nu. 17.
 Consuetudo quando ita requirit diuidi debet inter socios capitale. c. 11. nu. 57.
 Consuetum quod est semper actum intelligitur inter socios. c. 11. num. 9.
 Consuetudo tempore Pastor si tenet animalia in pascuis, & fur vel latro illa surripit, an damnum sit commune. cap. 9. nu. 75. & 76. & quid si tempore incon-suetudo. c. 9. num. 73.
 Consuetum iter si socius non facit cum mercibus, periculum commune non erit. c. 9. nu. 77.
 Consuetum locum itineris si non seruat socius ob euitandam solutionem, vectigalis illiciti, commune erit damnum. cap. 9. num. 79.
 Consuetudo est semper obseruanda, quia tacite inest contractui. c. 8. num. 91.
 Consuetum excusat socium à dolo & à culpa. cap. 4. num. 27.
 Contemplatione societatis si donum datum fuerit, debet consocio communicari. cap. 10. num. 130.
 Contemplatione societatis an donum sit datum quomodo cognoscatur. cap. 10. num. 130.
 Contractus quando non sunt ordinati ad Dominium, extimatio non facit emptionem. cap. 9. nu. 92. & 93.
 Contractus in persona contrahentis firmus remanet si ille cuius nomine fuit celebratus non ratificauit. cap. 10. n. 16.
 Contractui tacite inest consuetudo. cap. 8. nu. 91.
 Contractus ex pacto legem accipiunt. cap. 8. num. 91.
 Contractus ex conuentione legem accipiunt. c. 8. nu. 18.
 Contractus societatis est vsurarius quando in illo cautum est vt pecuniam ponenti certa quantitas finita societate soluatur, non habendo respectum ad lucrum. cap. 9. num. 9.
 Contractus ex conuentione legem accipiunt. cap. 4. nu. 36. & c. 6. n. 27.
 Contractus societatis, temporalis est. cap. 6. nu. 1.
 Contractus qui est inter conductorem & locatorem finitur omnibus casibus, quibus societas finitur. c. 6. num. 24.
 Contractus actiue & passiue ad hæredes transeunt. c. 6. nu. 26.
 Contrariorum an eadem sit ratio & disciplina. cap. 9. num. 5.
 Contrariorum eadem est natura. cap. 8. nu. 8.
 Conuentioni tempore adiecto, tempus seruandum est. cap. 6. num. 51.
 Conueniri non potest socius particularis à socio, nisi deducto ne egeat. cap. 12. nu. 17.
 Conueniri non debet frater insolidum, sed solum in quantum facere potest. cap. 12. num. 18.
 Conueniri an possit insolidum ad totum debitum socius quando tali favori pro se à iure introducto expressè renunciet. c. 12. nu. 19.
 Conuenticio facta de partibus lucri & damni seruanda est. cap. 10. nu. 124.
 Conuentum si fuerit quales deberent esse partes lucri, & damni, an secundum talem conuentionem diuisio sit facienda. cap. 11. nu. 42.
 Conuentum quando fuerit inter socios vt finita societate capitale diuidatur, diuidi debet. c. 11. nu. 56.
 Conuentum licet fuerit inter duos de societate contrahenda, tamen commune non erit damnum quod euenit ante contractam societatem. cap. 9. nu. 56.
 Conuentio licet inter socios facta fuerit tantummodo de lucro, damnum tamen quoque communicatur. c. 9. nu. 3.
 Con-

I N D E X.

Conuentio facta super lucro, ut intelligatur repetita super damno, de natura societatis est. cap. 9. nu. 4.
 Conueniri poterit socius ad totum debitum in aliquibus casibus. cap. 12. n. 20.
 Conuenitur socius ad totum debitum propter mendacium. c. 12. num. 21.
 Conuentione contractus legem accipiunt. cap. 8. nu. 18. c. 6. n. 27.
 Culpa assumpti imputatur culpa assumptis. c. 3. n. 5. & 6.
 Culpa lata & leuis venit in contractibus qui gratia utriusque celebratur. cap. 4. nu. 3.
 Culpa lata in contractibus æquiparatur dolo. secus in delictis. cap. 4. num. 8.
 Culpa lata in iure varijs nominibus nominatur. c. 4. n. 10.
 Culpa socij furtum commissum creditur, si rem tam negligenter custodierit, ut surripi potuerit. cap. 4. nu. 11.
 Culpa lata inest Pastori vel socio, qui à custodia pecudum recessit. cap. 4. num. 12.
 Culpa lata inest Pastori vel socio, qui animalia curare neglexerit. cap. 4. nu. 13.
 Culpa lata inest socio si mulum nimio onere onerauerit. c. 4. num. 14.
 Culpa lata inest conductori si agrum temporibus opportunis non coluerit. cap. 4. num. 15.
 Culpa lata quomodo cognoscatur. cap. 4. nu. 16.
 Culpa lata inest socio, qui tempore tempestatis mare fuerit ingressus. cap. 4. nu. 16.
 Culpa leuis inest socio, qui merces communes à tineis negligenter excussit. cap. 4. num. 18.
 Culpa leuis inest socio si infidelem famulum ad res communes a portandas elegerit. cap. 4. nu. 19.
 Culpa leuis inest socio si operarios negligentes adhibet. cap. 4. nu. 20.
 Culpam quam defunctus præstaret, an heredes præstare debeant. cap. 4. num. 22, & 23.
 Culpam qui commisit, totum sustinere debet damnum. cap. 9. num. 63.
 Culpam latiore, latam, & leuem, præstat socius, non autem leuissimam. cap. 9. nu. 65.

Culpa inest illi qui non facit id, quod alij faciunt. c. 9. nu. 74.
 Culpa est socij si derobatur in loco non solito comeari. cap. 9. num. 78.
 Culpa venit in actione pro socio, etiam ante finitam societatem. cap. vlt. nu. 27.
 Culpa leuis inest socio si qualitatem rei communis ignorat. cap. 4. nu. 21.
 Culpa inest socio, etiam si alijs ex ipsius diligentia aucta esset societas. cap. 4. num. 24.
 Culpa ut puniatur, & diligentia adhibeatur, est de natura societatis. cap. 4. n. 25.
 Culpa non inest socio, quando in rebus suis non consuevit esse diligens. c. 4. n. 26.
 Culpa cum Culpa, & Dolus cum dolo socij compensatur. cap. 4. nu. 28.
 Culpa an præsumatur. cap. 4. nu. 31.
 Culpam leuissimam an præstet socius. c. 4. nu. 32. & n. 35. 36.
 Culpam leuissimam quare non præstat socius. c. 4. num. 33.
 Culpa leuissima socij, cum leuissima culpa alterius compensatur. cap. 4. num. 34.
 Culpa leuissima an præstetur à socio, etiã secundum conscientiam, quando in rebus suis consuevit esse diligentissimus. c. 4. n. 37. & 40.
 Culpa leuissima, quid sit. c. 4. n. 39.
 Culpa inest socio, qui male eligit. cap. 5. num. 28.
 Culpe suspicionem non inducit fuga, quæ dicitur causaria. cap. 9. n. 82.
 Culpa socij adscribitur, si transit per loca periculosa. c. 9. n. 84.
 Culpa socij si animalia pereunt, damnum est culpabilis. c. 11. n. 19.

D

Damna omnia vndecumque, & qualitercumque prouenientia debent communicari inter socios omnium bonorum, & inter fratres, si pariter ipsi sint socij omnium bonorum. c. 8. n. 2.
 Damna, & lucra quando communicantur tunc est societas. cap. 9. n. 2.
 Damna, & lucra inter socios debent esse communia, aliàs leonina societas dicitur. c. 9. n. 8.
 Damna, & impensa in succida animalium communicantur. c. 9. n. 11.

Damna

I N D E X.

Damna ea non solum communicantur, quæ societati obueniunt, sed ea etiam, quæ patiuntur consocius ex causa societatis. c. 9. n. 12.
 Damna, & comoda societatis ad heredes transeunt. c. 6. n. 31.
 Damni, & lucri partes debent esse æquales iuxta quantitatem capitalis, licet capitale sit inæquale. c. 11. n. 4.
 Damni, & lucri partes, an semper in societate debeant esse æquales. c. 11. n. 10.
 Damni, & lucri quales debeant esse partes, possunt socij in qualibet societate pacisci. cap. 11. n. 43.
 Damni, & lucri diuisio æqualis non fit, quando ab altero ex socijs societati renunciatur malitiosè. c. 11. n. 62.
 Damni, & lucri conuentio seruanda est. c. 10. n. 124.
 Damni, & lucri partes in societate debent esse æquales. c. 11. n. 1.
 Damnosus si socius sit, alter societati ante tempus renunciari potest. c. 6. n. 55. & 57.
 Damnum, quod euenit ex noua socij negotiatione ipsi socio attribuitur non societati. c. 11. n. 64.
 Damnum communicatur inter socios. c. 9. n. 1.
 Damnum communicatur in societate, etiam si inter socios facta fuerit tantummodo conuentio de lucro. c. 9. n. 1.
 Damnum est commune si post finitam societatem, alter eorum reemit merces, sciente socio, & non contradicente. c. 9. n. 10.
 Damnum est commune quando merces naufragio pereunt. c. 9. n. 13.
 Damnum commune non est, quando socius res perdit, quæ sui honoris causa portat. c. 9. n. 14.
 Damnum, quod contingit in animalibus quando illis vitur socius ad usum deputatum, commune est. c. 9. n. 15.
 Damnum erit commune quando latrones vi abstulerint animalia dum pastor, vel socius in pascuis tempore consueto illa delinebat. c. 9. n. 16.
 Damnum contingens casu fortuito commune est inter socios. c. 9. n. 18. n. d.
 Damnum est solius mercatoris quando ventralis ab hostibus fuerit casu expoliatus mercibus. c. 9. n. 20.

Damnum, & peculium capitalis, an solum sit ponentis illud. c. 9. n. 21. & 22.
 Damnum erit commune inter socios, quando domus conducta est combusta, & nescitur cuius culpa. c. 9. n. 23.
 Damnum illius solum est cuius est pecunia, si ea ante collationem illius perierit. c. 9. n. 57.
 Damnum commune non est si alter sociorum illud patitur in proprio patrimonio, licet occupatus negotijs societatis. c. 9. n. 59.
 Damnum quod sentio ex eo, quod sim tibi socius, meum proprium est non commune. c. 9. n. 60.
 Damnum, quod per absentiam causa societatis patitur socius, utputo si quis alteri legauit, vel donauit, quod dicto socio erat legaturus, vel donaturus commune non est. c. 9. n. 61.
 Damnum, quod euenit extram causam societatis commune non est, licet in actu exercenda societatis eueniat. c. 9. n. 62.
 Damnum ipsius est, qui culpam, fraudem, vel dolum commisit. c. 9. n. 63.
 Damnum quod euenit ex negligentia socij exactoris commune non erit, sed in parte exigentis assignandum, capite 9. n. 64.
 Damnum quod euenit ob non seruata promissa, an totum sit promissa non seruatis. c. 9. n. 66. & 67.
 Damnum solum erit pastoris tenentis in pascuis animalia tempore insolito, si fur, vel latro ea surripuerit. c. 9. n. 73.
 Damnum an sit commune si pastor tempore consueto animalia in pascuis tenebat, & fur ea surripuerit. cap. 9. n. 75. & 76.
 Damnum commune erit si socius locum consuetum itineris non seruat ob euitandam solutionem vestigialis illiciti. c. 9. n. 79.
 Damnum est commune quando socius metu hostium, vel impetu maris, locum itineris, vel nauigij solitum non seruat. c. 9. n. 80.
 Damnum proprium illius est socij, qui facit iter periculosum. c. 9. n. 83.
 Damnum an sit commune quando socius in mora fuit soluendi. cap. 9. num. 85. & 86.

Dam-

I N D E X.

Dammum quod vnus totum sentiat alius totum lucrum capiat, si socij paciscantur, tale pactum non valet, capite 10. num. 9.
 Dammum, & lucrum communicatur cum hærede socij, propter ignorantiam mortis illius, sicut in mandato, capite 10. num. 11.
 Dammum & lucrum, ve socij ex equo participant, conditio est in foccida, nisi aliter pactum esset, vel nisi aliter esset consuetudo, c. 11. n. 7. & n. 8.
 Dammum capitalis inter ponentem pecuniam, & ponentem operas, an æquale debeat esse, c. 11. n. 14. 15.
 Dammum, & periculum inæquale est quando in societate vnus ponit pecuniam alter operam, c. 11. n. 39.
 Dammum quod contingit in animalibus ad laborandum Colono datis, an æqualiter diuidatur, c. 11. n. 41.
 Dammum, & lucrum an diuidatur secundum quod conuentum fuit, c. 11. n. 42.
 Dammum totum vt vnus sentiat, & lucrum sit commune, pactum valet in societate, c. 11. n. 45.
 Dammum capitalis in societate in qua vnus posuit pecuniam, alter operas, an commune esse debeat, c. 11. n. 55.
 Dammum & lucrum, quod sit æqualiter commune, vnusque ponat pecuniam, alter operas, pactum licitum est, ca. 10. num. 57.
 Dammum & periculum vbi est, ibi lucrum esse, est de natura societatis, capite 10. num. 64.
 Dammum animalium datorum in foccida Domini est, si animalia naturaliter pereunt, c. 9. n. 90.
 Dammum animalium datorum in foccida rustici est, si culpa rustici pereunt, cap. 9. n. 90.
 Dammum animalium datorum in foccida si pereunt naturaliter erit eorum domini, etiam si tradita fuerint æstimata, c. 9. n. 91.
 Dammum commune est in foccida, quando animalia tradita fuerint æstimata, & casu fortuito pereunt, c. 9. n. 94.
 Dammum proprium debet esse delinquentis, etiam si domus communis propter

tale delictum esset destruenda, capite 9. n. 102. 103. & 104.
 Dammum est mercatoris, quando o non solutionem datij, vel non susceptoram bollectam, vecturalis merces in ingressu ciuitatis ammittit, capite 9. num. 112. & 113.
 Dammum euictionis commune est inter fratres, vel socios, qui ad diuisionem venerunt, c. 9. n. 30.
 Dammum, quod in bonis paterni viuo patre alter ex fratribus dedit, non imputatur tempore diuisionis in suam partem, c. 9. n. 36.
 Dammum est commune quando vi fumis, vel tempestatis res communis damnificatur, c. 9. n. 46.
 Dammum totum quod vnus sentiat alter verò partem lucri habeat, pactum valet in societate, c. 9. n. 49.
 Dammum capitalis, quando aduersa fortuna capitale fuit diminutum, totum est ponentis illud, c. 9. n. 51.
 Dammum operarum totum est ponentis operas si finita societate, nil reperitur nisi capitale saluum, c. 9. n. 52.
 Dammum an totum vnus sit quando finita societate ille recipit merces ignorante socio, c. 9. n. 53. & 54.
 Dammum commune non est, quod uenit ante contractam societatem, licet conuentum sit de societate contrahenda, c. 9. n. 56.
 Debitum quod frater durante comunione contraxit, an solvatur de proprio contrahentis, c. 5. n. 9. & 10.
 Debitum licitè contractum per socium omnium bonorum, vel fratrem occasione studij soluitur de commun, ca. 8. n. 12.
 Debita quando non sunt liquida mora non committuntur, c. 9. n. 89.
 Debita contracta ab altero ex fratribus sui honoris gratia, an de commun deducantur, c. 8. n. 62. & 63.
 Debitum si contractum non fuit ratione societatis socij non obligantur a facto consocij, c. 5. n. 21.
 Debitum si probatum non fuerit versum esse in utilitatem communem, non obligatur socius ex facto alterius, c. 4. n. 22. Debit.

I N D E X.

Debitum si occasione societatis est contractum, & in communem utilitatem conuersum, operatur vt socij nauicem sint obligati, c. 5. n. 32.
 Debitum si non soluit socius carcerari non potest, c. 11. n. 15.
 Decretum Iudicis requiritur ad hoc vt minor dominium rerum immobilium in alium transferre possit, c. 20. n. 15.
 Defunctus, ius quod iam natus est in vita, transmittit ad hæredes, sicut transmittit etiam obligationem ad damna, cap. 10. num. 68.
 Defunctus si viuente negotium non finierit, quoad illud negotium societas ad hæredes transit, c. 6. n. 38.
 Delicto lucrum quærens illud non communicat, c. 10. n. 99.
 Delictum vnus regulariter alteri nocere non debet, cap. 9. num. 103.
 Delicti proprii ob peram expensæ socius, expensæ sibi soli imputantur, c. 8. n. 43.
 Delicti occasione expensæ socius expensæ imputantur corpori societati, si lucrum ex tali delicto factum societati fuerit commune, cap. 8. n. 50.
 Depositione societas finitur, c. 6. n. 7.
 Destinatio an pro ipso facto habeatur, c. 9. num. 59.
 Dicitio taxatiua affirmat illud quod ponit, & excludit omne aliud, cap. 8. n. 70.
 Dignitatis causa filij, pater si expenderit, alter non potest tempore diuisionis tantumdem deducere de bonis communibus, cap. 8. n. 14.
 Diligentiam quam adhibere solet in rebus proprijs diligens pater familias, eam socius debet adhibere in re communi, cap. 4. num. 11.
 Diligentia socij licet aliàs aucta esset societas, tamen de culpa tenebitur, cap. 4. num. 24.
 Diligentia vt adhibeatur, & culpa puniatur, est de natura societatis, cap. 4. n. 25.
 Diligentissimus in rebus suis, an etiam secundam conscientiam de culpa leuissima teneatur, c. 4. n. 37. & 40.
 Disposita in vno consentur disposita in alio quotiescumq; duo æquiparata reperiuntur a lege, c. 3. n. 16.
 Dissensus apparet in societate quando vnus lucrum separatim ponit, cap. 2.

nu. 42. 44. & 45.
 Dissolu vnus societas dissoluitur, c. 2. n. 46.
 Dissimulando pater, vsum fructum aduenturorum bonorum remittere videtur, cap. 10. nu. 34.
 Dissoluitur societas dissensu vnus socij, c. 2. n. 46.
 Dissoluitur societas dissensu, sicut consensu contrahitur, cap. 6. num. 39.
 Diuidere hæreditatem possunt fratres quando vnus eorum est rixosus, vel molestus; etiam si illam diuidere prohibiti fuerint, cap. 6. nu. 38.
 Dies ex nemoribus vniuersitatis potest plus ligna scindere q̄ pauperi, c. 6. n. 45.
 Diuidere possunt populi iustis de causis pascuorum communionem; etiam ex antiquo tempore contractam, c. 6. n. 43.
 Diuidi æqualiter debet lucrum in foccida animalium inter Dominum & Pastorem, saluo capitali pro Domino, cap. 10. num. 61.
 Diuiditur inter Patrem, & filium lucrum quod filius facit laborado in re patris, puta agrum ligonizando, cap. 10. n. 52.
 Diuidere non tenentur fratres aduentitij, & Patre superstitis acquisita, c. 10. n. 51.
 Diuidi æqualiter an debeat damnum quod contingit in animalibus Colono ad laborandum datis, c. 11. num. 41.
 Diuidi quomodo debeant fructus rerum communium, c. 11. num. 37.
 Diuidere quomodo debeant inter se fratres socij; omnium bonorum quando alter eorum clam emerit possessio, cap. 11. num. 66.
 Diuino iure, & Canonico, prohibita sunt vsura, cap. 10. nu. 103.
 Diuisio non sit æqualis si socius societati renunciat ante tempus, cap. 11. nu. 63.
 Diuisio æqualis non erit quando socius societate absentis renunciat, c. 11. n. 65.
 Diuisio quomodo debet fieri inter fratres de re principali, Petr. de Perus. tract. de duob. frat. part. 1. q. 12. & ad quem spectat electio, d. quæ. 12. & quæ. 17.
 Diuisionis tempore socius omnium bonorum repetere non potest a socio partem dotis quæ ex bonis communibus data fuit filie consocij, c. 8. num. 4.
 Diuisio quando fit, deducitur primo capitale, deinde quod superest æqualiter inter